

[Elisabeth Bruun Olesen]

munernes indflydelse og systemets indflydelse. Vi synes, det havde været rigtigere at starte omvendt. Vi synes, det havde været rigtigere først at putte et indhold i, diskutere sig frem til et indhold i regionaliseringen og så lovgive. Nu starter man i stedet med at regionalisere ledelsen.

Vi vil som Det Radikale Venstre følge udviklingen og se, hvad der sker. Vi kan faktisk ikke på baggrund af det meget omfattende materiale, vi har fået under udvalgsbehandlingen, se, at der skulle ske en særlig stor ændring ved den nuværende kompetencefordeling i regioner med flere AF-kontorer. Derfor vil vi ikke modsætte os, at lovforslaget bliver vedtaget.

Hvad Socialdemokratiets ændringsforslag angår, mener vi, det er barokt. Vi mener, det er meget vigtigt, at Landsarbejdsnævnet har drøftelser. Vi havde også gerne set, at man havde afventet resultatet af de drøftelser. Vi synes, det er godt, at det drøftes med Arbejdsministeriet, Arbejdsdirektoratet osv. Man kan da ikke lovgive om, at man ikke må lovgive, før drøftelserne er ført til ende. Man kan da ikke sætte sig selv i den situation, hvis arbejdsgivermodparten f.eks. blokerer for, at drøftelserne når frem til et resultat. Så kan Folketinget ikke lovgive.

Den eneste konklusion på den måde, Socialdemokratiet tænker på i forhold til det her lovforslag, er at stemme lovforslaget ned, fordi man ikke vil have det nu.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det skal være en enkelt kort bemærkning til fru Elisabeth Bruun Olesen. Vores forslag skal ses som en venlighed over for arbejdsministeren. Det er ikke os, der har foreslået, hvad der er iværksat på de her områder. Det er arbejdsministeren. Det er helt klart, at det også må være ham, der har fastlagt kommissoriet, hvordan og hvorledes, og hvornår han vil have alle de tilkendegivelser ind. Det er ikke noget, vi blander os i. Derfor er der ikke tale om, at det ikke er noget, der hænger sammen. Vi mener, det er væsentligt, hvis ikke ministeren her vil give os indrømmelser.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne sige, at jeg blev glad, da jeg fik betænkningen og konstaterede, at et fler-

tal ville indstille lovforslaget til vedtagelse med de af udvalget stillede ændringsforslag. Det synes jeg var godt. Det var også et eksempel på, at regeringen og SF snakkede med hinanden om arbejdsmarkedspolitik. Jeg synes, det var udmærket, at det førte til nogle præciseringer om decentralisering inden for Københavnsområdet, som SF og regeringen var enige om. Det synes jeg er godt.

Jeg må indrømme, at jeg til gengæld blev en lille smule forbavset, da jeg så, at det var udvalget uden Socialdemokratiet, for regionaliseringen af arbejdsformidlingen er faktisk et af de initiativer, daværende arbejdsminister Svend Auken fortjener ros for. Det var et af de allerbedste initiativer, den daværende arbejdsminister tog. Dette lovforslag er en naturlig konsekvens af de aktiviteter og initiativer, der blev sat i gang inden for arbejdsformidlingen under arbejdsminister Svend Auken. Jeg er i hvert fald ham taknemlig for det forarbejde, der er lavet.

Jeg vil egentlig tro, at Socialdemokratiet skulle være meget opmærksom på, at det, dette forslag drejer sig om, er at opruste det administrative system, således at det er i stand til at tage imod de opgaver, der bliver lagt ud fra centralt hold til decentralt hold med henblik på, at man efterfølgende decentralt, regionalt, kan decentralisere yderligere. Det er alle de tilkendegivelser, der ligger bag, og det er et simpelt lille forslag om at opruste det administrative system med henblik på decentralisering. Det vil jeg anbefale Socialdemokratiet at stemme for, når vi når frem til tredje behandling.

Så ville hr. Ole Vagn Christensen være venlig mod mig og give mig en bemyndigelse til at lade være med at gennemføre lovgivningen nu. Nu skal man jo normalt tage pænt imod venligheder, men denne venlighed har jeg ikke lyst til at tage imod. Det har jeg af menneskelige grunde ikke.

Det ligger jo sådan, at vi for øjeblikket har 28 AF-chefer. De ved, at dette lovforslag skal vedtages, hvorefter der skal være 14 regionschefer og 14 andre chefer. De er i en uklar situation, fordi de ønsker at vide præcis, hvornår lovforslaget bliver vedtaget, stillingerne slået op og de nye stillinger besat. Så af hensyn til personalet, af hensyn til de kommende chefer og af hensyn til, at vi skal have systemet til at fungere effektivt og kunne tage imod decentraliseringen, må vi nød-